

operatori; (b) prezența unor prevederi care să garanteze menținerea de fapt a pozițiilor comerciale dobândite la finalizarea unei proceduri care a exclus în mod nelegitim o parte dintre operatori (de exemplu interzicerea pentru noii concesionari de a-și instala ghișeele la o distanță mai mică decât o anumită distanță față de cele deja existente); (c) stabilirea unor ipoteze de decădere din dreptul de concesiune și de plată a unor garanții de valoare ridicată, printre care ipoteza în care concesionarul desfășoară direct sau indirect o activitate transfrontalieră de jocuri asimilabilă celei care face obiectul concesiunii?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales) la 26 mai 2010 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/The Rank Group PLC

(Cauza C-259/10)

(2010/C 209/39)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales)

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Pârâtă: The Rank Group PLC

Întrebările preliminare

1. În cazul în care există un tratament diferențiat privind TVA-ul:

- (i) între prestări de servicii care sunt identice din punctul de vedere al consumatorului sau
- (ii) între prestări de servicii similare care îndeplinesc aceleași nevoi ale consumatorului;

este acest lucru suficient în sine pentru a stabili o încălcare a principiului neutralității fiscale sau este pertinent să se ia în considerare (și, în caz afirmativ, în ce mod)

(a) contextul economic și de reglementare;

(b) dacă există sau nu există concurență între serviciile identice sau, după caz, între serviciile similare în cauză și/sau

(c) dacă tratamentul diferențiat privind TVA-ul a determinat o denaturare a concurenței?

2. Un contribuabil ale cărui prestații sunt supuse TVA-ului în temeiul dreptului național [din cauza exercitării de către statul membru a puterii discreționare care îi este conferită prin articolul 13 secțiunea B litera (f) din A șasea directivă] are dreptul de a solicita o rambursare a TVA plătit pentru aceste prestații pentru motivul unei încălcări a principiului neutralității fiscale care decurge din tratamentul altor prestații („prestații de referință”) în privința TVA, într-o situație în care:

(a) potrivit dreptului național, prestațiile de referință erau supuse TVA-ului, însă

(b) autoritatea fiscală din statul membru avea o practică de a trata prestațiile de referință ca fiind scutite de TVA?

3. În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, ce comportament trebuie să fie considerat ca fiind o practică relevantă, și în particular:

(a) este necesar ca autoritatea fiscală să fi declarat în mod clar și neechivoc faptul că prestațiile de referință vor fi tratate ca fiind scutite de TVA;

(b) este relevant faptul că la momentul la care autoritatea fiscală a făcut declarații, aceasta nu înțelegea în mod complet sau corect faptele relevante pentru tratamentul corect în ceea ce privește TVA-ul al prestațiilor de referință; și

(c) este relevant faptul că nu a fost declarat TVA-ul de către contribuabil și nici solicitat de autoritatea fiscală, în ceea ce privește prestațiile de referință, dar autoritatea fiscală a încercat ulterior să recupereze acel TVA, sub rezerva aplicării termenelor de prescripție obișnuite din dreptul intern?

4. Dacă diferența de tratament fiscal rezultă dintr-o practică uniformă a autorităților fiscale naționale bazată pe o concepție general admisă a înțelesului real al legislației interne, răspunsul la întrebarea privind existența unei încălcări a principiului neutralității fiscale este afectat dacă:

(i) autoritățile fiscale își modifică ulterior practica;

(ii) o instanță națională declară ulterior că practica modificată reflectă sensul exact al legislației naționale;

(iii) perceperea TVA-ului asupra prestațiilor considerate anterior scutite este exclusă pentru statul membru în temeiul principiilor juridice din dreptul intern și/sau din dreptul european, inclusiv principiul încrederii legitime, al estoppelului, al securității juridice și al neretroactivității și/sau din cauza expirării termenelor de prescripție pentru colectarea TVA pentru serviciile considerate anterior scutite?

trebuie să se considere (i) determinante, sau (ii) relevante, în cadrul comparației între aparatele de joc în sensul părții a III-a și FOBT:

(a) faptul că FOBT ofereau activități care erau „pariuri” potrivit dreptului intern (sau activități pe care autoritatea de reglementare competentă era dispusă, în scopul exercitării competențelor sale de reglementare, să le trateze ca „pariuri” în sensul dreptului intern) și

(b) faptul că aparatele de joc în sensul părții a III-a ofereau activități supuse unei clasificări diferite potrivit dreptului intern, și anume „jocuri” și faptul că jocurile și pariurile erau supuse unor regimuri juridice diferite de legislația acestui stat membru în materia controlului și a reglementării jocurilor de noroc? În cazul unui răspuns afirmativ, care sunt diferențele între regimurile juridice în cauză de care instanța națională ar trebui să țină seama?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de The Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Regatul Unit) la 26 mai 2010 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/The Rank Group PLC

(Cauza C-260/10)

(2010/C 209/40)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

The Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Regatul Unit)

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Pârâtă: The Rank Group PLC

Întrebările preliminare

1. În cazul în care un stat membru, în exercitarea puterii sale discreționare conferite prin articolul 13 secțiunea B litera (f) din A șasea directivă TVA (¹), a supus TVA-ului anumite tipuri de aparate utilizate pentru jocuri („aparate de joc în sensul părții a III-a”), menținând însă scutirea altor astfel de aparate (care includeau terminalele de pariuri cu cotă fixă, „FOBT”), și în cazul în care se susține că, procedând astfel, statul membru a încălcat principiul neutralității fiscale,

2. Pentru stabilirea faptului dacă principiul neutralității fiscale impune aplicarea aceluiași tratament fiscal tipurilor de aparate menționate la întrebarea 1 (FOBT și aparatele de joc în sensul părții a III-a), ce nivel de abstracție trebuie să fie aplicat de instanța națională pentru a stabili dacă produsele sunt similare? În particular, în ce măsură trebuie să fie luate în considerare elementele următoare:

(a) asemănările și diferențele în privința mizelor și premiilor maxime permise între FOBT și aparatele de joc în sensul părții a III-a;

(b) faptul că FOBT puteau fi utilizate numai în anumite tipuri de localuri deținătoare de licență pentru pariuri, care erau diferite și supuse unui regim diferit față de cele deținătoare de licențe pentru jocuri (chiar dacă FOBT și până la două aparate de joc în sensul părții a III-a puteau fi utilizate împreună în localuri deținătoare de licențe pentru pariuri);

(c) faptul că șansele de câștig pe FOBT erau direct proporționale cu cotele fixe publicate, în timp ce șansele de câștig pe aparate de joc în sensul părții a III-a puteau, în unele cazuri, să fie modificate printr-un dispozitiv care garanta pe termen lung un procentaj de remunerare determinat pentru operator și pentru jucător;

(d) asemănări și diferențe între formatele disponibile pe FOBT și pe aparatele de joc în sensul părții a III-a;